

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **P. V.**
zastoupený advokátkou Mgr. Sylvou Sedláčkovou
sídlem Bozděchova 1740/7, 15000 Praha 5

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 10. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 10. 2021, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náklady řízení ve výši 11 737 Kč, a to k rukám Mgr. Sylvy Sedláčkové, advokátky, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalované uvedeným ve výroku tohoto rozsudku byly podle ust. § 88 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „ZOPSZ“) a podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítnuty námitky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 2. 8. 2021, č. j. X a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).
2. Žalobce napadl rozhodnutí žalované včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Žalobce připomněl, že mu byl v lednu 2021 přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a to v důsledku míry poklesu jeho pracovní schopnosti o 70%. Nyní mu však byla žalovaným rozhodnutím snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, a to přesto, že se od předchozího rozhodnutí jeho zdravotní stav nezlepšil, naopak se s přidruženými diagnózami, zejména psychiatrickými, nadále zhoršuje. Posuzující lékařka přitom vycházela ze stejných diagnóz jako při posouzení invalidity k lednu 2021, a to aniž by uvedla nové skutečnosti odůvodňující změnu předchozího posudkového závěru.
3. Posouzení zdravotního stavu navíc nespočívá pouze v hodnocení lékařských zpráv a zařazení diagnózy do tabulky v příloze vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), ale rovněž v posouzení obecných posudkových zásad stanovených přílohou uvedené vyhlášky. Posuzující lékařka žádným způsobem nezohlednila postižení výkonnosti, pohyblivosti (tedy chůze, stání), schopnost koordinace pohybů, přenášení a manipulace s předměty, stejně jako schopnost vykonávat denní aktivity. Rovněž nebylo zohledněno, že má žalované rozhodnutí pro žalobce fatální následky s výrazným ekonomickým dopadem. Žalobce je v důsledku zdravotních problémů a omezení závislý na dopomoci jiné osoby zejména v oblasti péče o domácnost (úklid, manipulace s předměty, přenášení s předměty), když je bezdětný a žije sám.
4. V posudku, který byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, posuzující lékařka zhodnotila předchozí posouzení zdravotního stavu žalobce jako *proklientské*, aniž by ovšem vysvětlila proč. V odůvodnění absentují srovnávací úvahy ve vztahu k předchozímu posouzení zdravotního stavu, stejně jako srovnávací úvahy odůvodňující změnu zdravotního stavu žalobce ve vztahu ke změně stupně jeho invalidity. S ohledem na shora uvedené proto žalobce navrhl, aby soud provedl důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“). Závěrem navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
5. Žalovaná shrnula dosavadní průběh řízení a odkázala na odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Dále navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce PK MPSV, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.

6. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle právního a skutkového stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí podle ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s., přičemž k lékařským nálezům vydaným po datu vydání žalovaného rozhodnutí lze přihlídnout pouze tehdy, pokud vypovídají o zdravotním stavu žalobce v době vydání žalovaného rozhodnutí.
7. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že podle posudku OSSZ Ústí nad Orlicí ze dne 11. 1. 2021 se u žalobce jedná o invaliditu třetího stupně, neboť mu poklesla pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70%. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena algoneurodystrofie pravé nohy s poruchou funkce chůze – Sudeckův syndrom, zařazená mezi zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíle B (postižení končetin), položce 14b (těžké postižení, podstatně omezená schopnost až neschopnost chůze a stání nebo neschopnost přenášení a manipulace s předměty, avitální pakloub, podle lokalizace a neschopnosti statické a mechanické zátěže) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Platnost posudku byla stanovena do dne 31. 1. 2021.
8. Na základě mimořádné kontroly žalobcova zdravotního stavu byl dne 4. 6. 2021 vypracován posudek OSSZ Ústí nad Orlicí, zpracovaný na základě ust. § 8 odst. 1 písm. a), odst. 4 ZOPSZ. Uvedený posudek, který byl podkladem prvostupňového rozhodnutí v nyní projednávané věci, stanovil za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti závažné omezení funkce končetiny zařazené mezi zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíle B (postižení končetin) položce 14a (závažné omezení funkce končetiny, podle stupně omezení statické zátěže končetiny a dominance horní končetiny, vitální pakloub) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu byla uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 40%, tedy zdravotní stav žalobce odpovídal prvnímu stupni invalidity.
9. V rámci řízení o námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí bylo posudkem žalované, který byl vypracován dne 14. 10. 2021 na základě ust. § 8 odst. 9 ZOPSZ oddělením lékařské posudkové služby, pracoviště ČSSZ Hradec Králové, zjištěno, že se u žalobce jedná o invaliditu prvního stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu byla uvedeným posudkem o invaliditě určena v souladu s přílohou vyhlášky o posuzování invalidity ve výši 35%. Dále podle ust. § 3 této vyhlášky pak pro přítomné komorbidity celkovou míru poklesu pracovní schopnosti zvýšil o 5%. Za rozhodující příčinu žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalovaná určila ztuhlý palec pravé nohy (hallux rigidus) – stav po opakovaných plastikách nehtového lůžka pravého palce pro zarůstající nehet s hojením s infekčními komplikacemi a páteří (zádové) obtíže – lumbalgie až pravostranné lumboischialgie při špatném stereotypu chůze při výrazném šetření pravé dolní končetiny. Žalovaná zařadila zdravotní postižení do kapitoly XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu B (postižení končetin) položky 12b (výrazné deformity a poruchy nohy/nohou, jednostranné nebo oboustranné, závažné poruchy stereotypu

chůze, omezení dosahu chůze i přes kompenzační pomůcky) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Lékař ČSSZ po zhodnocení podkladové dokumentace konstatoval, že i přesto, že použil jiné ustanovení přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, byl posudkový závěr OSSZ Ústí nad Orlicí ze dne 4. 6. 2021 správný a závěry v něm obsažené tak potvrdil. Předchozí posouzení z ledna 2021 považuje žalovaná za *proklientské a nenaplňující posudková kritéria pro paklouby končetin s těžkým funkčním postižením*.

10. Krajský soud provedl při jednání dne 11. 5. 2022 důkaz posudkem zdravotního stavu žalobce, který byl vypracován na základě ust. § 4 odst. 2 ZOPSZ dne 18. 3. 2022 PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, v níž jako odborný lékař zasedal MUDr. V. M., s odborností ortopedie, což odpovídá rozhodujícímu zdravotnímu postižení žalobce. Z uvedeného posudku soud zjistil, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je ztuhlý palec pravé nohy (hallux rigidus) – stav po opakovaných plastikách nehtového lůžka pravého palce pro zarůstající nehet s hojením s infekčními komplikacemi. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíle B (postižení končetin) položce 12b (výrazné deformity a poruchy nohy/nohou, jednostranné nebo oboustranné, závažné poruchy stereotypu chůze, omezení dosahu chůze i přes kompenzační pomůcky) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro toto postižení PK MPSV stanovila míru poklesu pracovní schopnosti o 30%. Vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení žalobce se zohledněním dělnické profese podle ust. § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky došlo k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o dalších 10%. Podle posudku PK MPSV tedy zdravotní stav žalobce k datu vydání žalovaného rozhodnutí odpovídal prvnímu stupni invalidity, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o celkových 40%. Předchozí posouzení žalobcova zdravotního stavu považuje PK MPSV za nadhodnocené a za posudkový omyl. V případě žalobce se totiž nejednalo o pseudoartrózu ani o pakloub končetin s těžkým funkčním postižením, tedy nejednalo se o nezhojenou zlomeninu. Na základě prostudování všech lékařských nálezů uplatněných v průběhu odvolacího řízení i nálezů v dokumentaci od ošetřujícího lékaře dospěla PK MPSV k závěru, že podřazení žalobcova zdravotního stavu pod položku 14b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity nebylo správné. PK MPSV dále uvedla, že u žalobce dominují významné subjektivní obtíže, především bolestivost. Vnímání těchto obtíží se u každého člověka liší, a to nejen vlivem prodělaného onemocnění, ale i vrozených dispozic, vnějších okolností, vlivem aktuálního psychického stavu apod. Proto posudkový orgán musí vycházet dle platných právních předpisů z klinických odborných nálezů, které tyto obtíže objektivizují.
11. Žalobce v písemném vyjádření k posudku PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, uvedl, že v posudku chybí závěry ve vztahu ke zlepšení nebo stabilizaci zdravotního stavu žalobce při porovnání s obdobím, kdy mu byla dávka při invaliditě 3. stupně přiznána. Tvrzení o posudkovém omylu bez vysvětlení, v čem konkrétně měl posudkový omyl spočívat, žalobce považuje za nedostatečné. Rovněž posudková komise nezohlednila související zdravotní komplikace žalobce, které jeho zdravotní stav nadále spíše zhoršují, než stabilizují. Dále má za to, že s ohledem na jeho vzdělání a bydliště není jeho rekvalifikace reálná. Zároveň žalobce navrhl provedení důkazu lékařskou zprávou ze dne 5. 5. 2022 - psychiatrická ambulance MUDr. S. a ze dne 15. 3. 2022 - ambulantní nález - rehabilitační

oddělení Nemocnice Pardubického kraje a provedení důkazu srovnávacím posudkem PK MPSV, pracoviště v Brně.

12. Na základě zjištěných skutkových okolností a průběhu jednání krajský soud vyžádal srovnávací posudek PK MPSV, pracoviště v Brně.
13. Při jednání dne 19. 10. 2022 krajský soud provedl důkaz srovnávacím posudkem PK MPSV, pracoviště v Brně, ze dne 2. 8. 2022, vycházejícího mimo jiné i z lékařských zpráv specifikovaných v bodě 11 tohoto rozsudku. V posudkové komisi jako odborná lékařka zasedala prof. MUDr. K. P., s odborností neurologie. Z tohoto srovnávacího posudku krajský soud zjistil, že se u žalobce jedná o souběh několika onemocnění, přičemž za nejzávažnější postižení PK MPSV, pracoviště v Brně, považuje Sudeckův syndrom v oblasti palce a jeho okolí (algodystrofický syndrom), který zařadila mezi zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu B (osteopatie a chondropatie), položky 2c (těžká porucha, neschopnost běžného zatížení, některé denní aktivity omezeny). Předchozí stanovení invalidity 3. stupně podle kapitoly XV., oddílu B, položky 14b je dle názoru této posudkové komise nadhodnocené, neboť uvedená položka konstatuje paklouby končetin, kdy jde o těžké postižení s těžkým omezením až neschopností chůze a stání, což neodpovídá postižení žalobce. Jde-li o další onemocnění, z hlediska postižení palce lze stav hodnotit dle kapitoly XV., oddíl B, položky 12b, kdy postižení vede k závažné poruše stereotypu chůze a kdy je omezení dosahu chůze i přes kompenzační pomůcky. Pokles pracovní schopnosti dle dané položky je 20- 30%. Popisovaný lumboischiadický syndrom a potíže s páteří nejspíše vyplývají ze závažněji narušeného stereotypu chůze. Je přítomno postižení meziobratlové ploténky a jsou přítomny známky kořenového dráždění, ale není přítomno ochrnutí nervového kořene. Uvedené postižení lze hodnotit dle kapitoly XIII., oddílu E, jako bolestivý syndrom páteře, odpovídající položce 1b (lehké funkční postižení), míru poklesu pracovní schopnosti stanovuje daná položka v rozmezí 10-20%. Samotné duševní postižení odpovídají kapitole V., položce 5c (středně těžké funkční postižení), kde pokles pracovní schopnosti činí 25-35 % dle dané položky. Vzhledem k ostatním onemocněním tak PK MPSV, pracoviště v Brně, navýšila pokles pracovní schopnosti na horní hranici dané položky /kapitola XIII, oddíl B, položka 2c)/, tedy celkový pokles pracovní schopnosti žalobce činí 50% a odpovídá tak druhému stupni invalidity.
14. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
15. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
16. Podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku

působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

17. Jak plyne z konstantní judikatury, např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37 (rozsudky NSS dále dostupné na www.nssoud.cz): „[p]osuzování míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám.“
18. Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
19. Vzhledem ke shodným závěrům zdravotních posudků o předchozím nadhodnocení zdravotního stavu žalobce považuje krajský soud za prokázané, že jeho zdravotní postižení neodpovídalo zařazení do kapitoly XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu B (postižení končetin), položky 14b (těžké postižení, podstatně omezená schopnost až neschopnost chůze a stání nebo neschopnost přenášení a manipulace s předměty, avitální pakloub, podle lokalizace a neschopnosti statické a mechanické zátěže) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tedy že jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepoklesla o 70%. Obě posudkové komise dostatečně vysvětlily, proč se v daném případě nejedná o paklouby končetin a jejich těžké postižení s těžkým omezením až neschopností chůze a stání.
20. Jde-li pak o rozhodující zdravotní postižení žalobce, krajský soud při hodnocení posudků posudkových komisí dospěl k závěru, že toliko srovnávací posudek PK MPSV, pracoviště v Brně, je úplný a přesvědčivý. Tato posudková komise zcela jednoznačně vysvětlila, jaké zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, včetně jeho hodnocení v rámci kategorizace dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Vysvětlila, že zdravotní postižení žalobce vede k výraznému omezení celkové mobility s nutností používat francouzské berle při chůzi a vzhledem k narušené chůzi druhotně došlo k narušení pohybového stereotypu a obtížím s páteří, které jsou provázeny i známkami kořenového dráždění. Na omezené práce schopnosti se spolupodílí i úzkostně depresivní symptomatologie, jejíž původ lze minimálně částečně dovozovat od nepříznivého somatického zdravotního stavu. Současně odůvodnila, jak byly při posuzování invalidity žalobce zohledněny jeho další zdravotní potíže. Oproti posudkovým závěrům PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, tato posudková komise zohlednila pro zařazení zdravotního postižení Sudeckův syndrom, který je obsažen v již zmiňované kapitole XIII. oddílu B, položky 2 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Závěr o Sudeckovu syndromu však vyplývá i z posudku PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, ze dne 18. 3. 2022, nicméně posudková komise ho ve smyslu zařazení zdravotního postižení

žalobce dle přílohy vyhlášky o posuzování invalidity nezohlednila. Krajský soud tak vzhledem k úplnosti a přesvědčivosti srovnávacího posudku PK MPSV, pracoviště v Brně, vycházel z tohoto posudku. Soud neměl důvodné pochybnosti o tom, že u žalobce šlo k datu vydání napadeného rozhodnutí o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %.

21. Soud tak považuje za prokázané, že žalovaná ve správním řízení nezjistila přesně a úplně skutečný stav věci, když při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce podhodnotila jeho zdravotní stav. U žalobce se k datu vydání žalovaného rozhodnutí jednalo o invaliditu druhého stupně, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 50 %.
22. Žalovaná proto nenaplnila ust. § 3 správního řádu a dopustila se tak vady řízení. Krajský soud proto žalované rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem soudu vysloveným ohledně stupně invalidity žalobce, včetně příslušného zákonného zařazení zdravotního postižení žalobce a procentuálního ohodnocení míry poklesu jeho pracovní schopnosti ve smyslu přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, jak je uvedeno shora. V dané věci proto bude žalovaná v dalším řízení vycházet z posudku PK MPSV, pracoviště v Brně, ze dne 2. 8. 2022.
23. Nad rámec odůvodnění krajský soud uvádí, že finanční potíže, osobní problémy a nepříznivá situace na trhu práce nejsou posudkově relevantní, jakkoli se jinak jedná o skutečnosti s vážným dopadem do osobního života každého jednotlivce. Rovněž je třeba zdůraznit, že předmětem posouzení v předmětném řízení je otázka invalidity související s poklesem pracovní schopnosti v určité zákonem stanovené míře, a nikoliv otázka závislosti na péči jiné osoby, která se zkoumá v řízení o přiznání příspěvku na péči.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle zásady úspěchu ve věci podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalované uložil povinnost nahradit žalobci účelně vynaložené náklady soudního řízení, tj. náklady právního zastoupení žalobce dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „*advokátní tarif*“). Náklady právního zastoupení představuje odměna právní zástupkyně žalobce za 5 úkonů právních služeb v celkové výši 5 000 Kč podle ust. § 7 bod 3 ve spojení s § 9 odst. 2 /příprava a převzetí zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a), sepis žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d), vyjádření k posudku podle § 11 odst. 1 písm. d) a 2x účast na soudním jednání podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu/. Dále náklady řízení tvoří paušální náhrada hotových výdajů za 5 úkonů právní služby podle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 1 500 Kč. Odměna právní zástupkyně žalobce proto činí 6 500 Kč. Dále náklady řízení tvoří cestovní výdaje ve výši 1 696,50 Kč (Praha - Pardubice a zpět na jednání 11. 5. 2022) a ve výši 703 Kč (Jaroměř - Pardubice a zpět na jednání dne 19. 10. 2022) podle ust. § 156 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. Dále náklady řízení tvoří náhrada za promeškaný čas právní zástupkyně žalobce strávený cestou k jednání soudu a zpět ve výši 800 Kč (2,5 hodiny za jednání 11. 5. 2022 a 1,5 hodiny za jednání dne 19. 10. 2022) podle ust. § 14 odst. 1 písm. a), odst. a 3 advokátního tarifu. Protože je právní zástupkyně žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, náleží jí k přiznané odměně i částka odpovídající příslušné sazbě daně ve výši 2 037 Kč podle ust. § 57 odst. 2 s. ř. s. Celková výše nákladů řízení proto činí částku 11 737 Kč. Žalovaná je povinna nahradit

žalobci náklady řízení k rukám jeho právní zástupkyně podle ust. § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. Soud k náhradě nákladů řízení stanovil přiměřenou lhůtu k plnění v délce 30 dnů podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 19. října 2022

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně